

Arrest

nr. 273 648 van 2 juni 2022
in de zaak RvV X / IV

Inzake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. STOROJENKO
Sint Quentinstraat 3
1000 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Albanese nationaliteit te zijn, op 9 november 2020 heeft ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 oktober 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 maart 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 mei 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat K. STOROJENKO en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissingen

1.1. De bestreden beslissing luidt ten aanzien van N.A. (verzoeker) als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een katholiek en in het bezit van de Albanese nationaliteit. U bent afkomstig uit Lëpushë (gemeente Malësi e Madhe, Albanië). U woont sinds 2006 in Velipoje, gelegen in de regio Shkodër (Albanië). U werkte op het strand van Velipoje. Op 25 maart 2019 trad u in het huwelijk met N.F. (...) (O.V. X), die net zoals u van etnisch Albanese origine is.

U en uw echtgenote verzochten op 9 oktober 2019 voor het eerst om internationale bescherming in België. U verklaarde in het kader van dit verzoek dat u uw echtgenote op het strand van Velipoje leerde kennen en in januari 2018 een relatie met haar was begonnen. Een maand later, in februari 2018, ging u in het bijzijn van uw vader langs bij haar familie in Reç om haar hand vragen. Zij is evenwel moslim en omwille van het feit dat u katholiek bent, kreeg u toen van haar beide ouders te horen dat deze zich tegen een huwelijk verzetten. U werd hierbij zelfs met de dood bedreigd. Toen u haar woning verliet, werden u en uw vader bovendien fysiek belaagd door haar broers en haar neef, A.J. (...). Jullie kregen toen beiden door deze laatste elektroshocks toegediend. Ernstig gewond geraakten jullie hierna nog op eigen houtje tot in Koplik, waar jullie voor de eerste zorgen terecht konden in het lokale gezondheidscentrum. Van daaruit werden jullie beiden overgebracht naar het hospitaal van Shkodër voor verdere medische verzorging. Uw vader diende er zelfs drie dagen te blijven. U diende voor deze feiten geen klacht in bij de politie. U zette hierna in het geheim jullie relatie verder. Op 5 augustus 2019 werd u op het strand van Velipoje door haar twee broers en haar neef A. (...) met geweld ontvoerd. U werd vastgegrepen en met een voertuig naar de bergen van Bregu i Bunes gebracht. Daar werd u vastgebonden in een bunker. A. (...) dreigde er daar mee u en uw familie te zullen vermoorden indien u deze relatie niet stopte. Andermaal kreeg u door hem elektroshocks toegediend. Dit alles duurde 4 à 5 uur, waarna ze vertrokken en u achterlieten. U werd uiteindelijk bevrijd door een herder die in de buurt was. U contacteerde met zijn telefoon uw broer die u ter plaatse kwam ophalen en naar huis bracht. U ging nog diezelfde dag langs bij de politie van Velipoje om melding maken van het gebeuren. U kreeg een afschrift van het proces-verbaal, alsook een document waarin de politie verklaarde dat u geen problemen meer kende en door hen beschermd werd. De politie ondernam verder evenwel niets en dit door de plaatselijke invloed bij de politie van de familie van uw echtgenote. De neef van uw echtgenote is immers politiedirecteur in Velipoje. Op 15 augustus 2019 maande uw eigen familie u aan uw relatie met uw echtgenote te beëindigen. U werd hierbij geslagen en uit de woning gezet. Op 26 augustus 2019 werd u andermaal door dezelfde personen belaagd in Velipoje. U stond aan een superette aan het strand toen haar broers en neef plots naast u kwamen staan. U kreeg ter plaatse opnieuw elektroshocks toegediend. U werd tevens door hen tegen hun auto gegooid. U brak hierbij een tand. U verloor ter plaatse het bewustzijn. Toen u terug bij bewustzijn kwam, bevond u zich andermaal vastgebonden in dezelfde bunker in de bergen, ditmaal evenwel in het bijzijn van uw echtgenote die ze daar toen ook vastgebonden vasthielden. U werd ditmaal drie dagen door hen vastgehouden. De eerste dag was dit samen met uw echtgenote. Ook zij werd toen geslagen. Na één dag werd ze evenwel terug naar huis gestuurd. Tijdens uw verblijf daar kreeg u ook nu elektroshocks toegediend. Ditmaal door haar broers. U werd na deze drie dagen door uw belagers achtergelaten in de buurt van een school in Velipoje. U werd daar in de koffer van een auto heen gebracht. U liet na hierover de politie opnieuw in te lichten. Ze hadden u immers bij het vorige voorval op 5 augustus 2019 niet geholpen. Op 17 september 2019 verliet u samen met uw echtgenote Albanië. Jullie reisden via de weg naar België. Tot de grens in Albanië werden jullie hierbij achtervolgd door haar broers. Na een reis van twee dagen kwamen jullie in België aan. Op 13 december 2019 had uw broer ruzie met de broers van uw echtgenote. Hij werd door hen na school aangevallen in het centrum van Velipoje. Uw broer is hierop in zijn auto gestapt en heeft één van de broers van uw echtgenote aangerezen. Hiervoor zit hij momenteel vast in de gevangenis. U vernam dit nieuws van een vriend van u in België.

Op 24 januari 2020 nam het Commissariaat-generaal een weigeringsbeslissing omdat er geen enkel geloof kon worden gehecht aan de door u ingeroepen vervolgingsfeiten. Het beroep dat u hiertegen aanhangig maakte werd op 18 juni 2020 door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen verworpen. De Raad hernam in haar arrest integraal de argumenten opgeworpen door het Commissariaat-generaal en stelde daarnaast dat u evenmin aannemelijk had gemaakt dat u voor de door u aangehaalde problemen, zo hier al geloof aan kon worden gehecht, zich niet kon beroepen op de hulp van en/of bescherming van de in Albanië aanwezige autoriteiten.

Zonder België verlaten te hebben, dienden u en uw echtgenote op 24 september 2020 een tweede verzoek om internationale bescherming in. U beroept zich hierbij op dezelfde motieven uiteengezet bij uw eerste verzoek en voegt eraan toe dat de situatie met de familie van uw echtgenote nog verslechterd is sinds de geboorte in België op 23 juni 2020 van jullie zoon A.A. (...). Gezien jullie zoon ook katholiek is, zeggen zij dat jullie het bloed van de familie veranderd hebben (van moslim) naar katholiek. U vreest derhalve bij terugkeer naar Albanië niet enkel voor uw leven maar ook voor het leven van uw zoon. U legt de geboorteakte van uw zoon A. (...) neer.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw eerste verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen. Op grond van het geheel van de

gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen. Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

In voorliggend geval moet worden vastgesteld dat u uw huidig verzoek om internationale bescherming steunt op de motieven die u naar aanleiding van uw vorig verzoek om internationale bescherming hebt uiteengezet. U verklaarde immers in eerste instantie voor de Dienst Vreemdelingenzaken dat er geen nieuwe elementen zijn in uw huidig verzoek, dat u nog steeds dezelfde problemen kent als bij uw vorig verzoek en derhalve niet kan terugkeren naar Albanië. U voegde er evenwel nog aan toe dat de situatie met uw schoonfamilie, die aan de grondslag lag van uw problemen, nog verslechterd is sinds uw zoon A.A. (...) op 23 juni 2020 in België geboren is. Hij is immers katholiek, wat ontoelaatbaar is voor hen (verklaring volgend verzoek DVZ, vragen 16, 20 en 22). Uw echtgenote stipte in dit verband nog aan dat na de geboorte van jullie zoon haar ouders langsgingen bij uw ouders en hen bedreigd hebben. Uw ouders zouden hierdoor beslist hebben hun woning te verkopen (verklaring volgend verzoek DVZ echtgenote, vragen 16, 19 en 21). Met betrekking tot de verwijzing naar de elementen van uw vorig verzoek en de door u en uw echtgenote aangehaalde gebeurtenissen na de geboorte van uw zoon, die volledig voortvloeien uit het asielaanvraag dat u in het kader van uw vorig verzoek hebt uiteengezet, dient vooreerst benadrukt te worden dat uw vorig verzoek door het CGVS werd afgesloten met een weigeringsbeslissing omdat de geloofwaardigheid van uw asielaanvraag op fundamentele wijze ondermijnd werd en de door u aangehaalde feiten of redenen niet als bewezen werden beschouwd. Deze beoordeling werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. De Raad oordeelde daarnaast ook dat u evenmin aannemelijk had gemaakt dat u voor de door u aangehaalde problemen, zo hier al geloof aan kon worden gehecht, zich niet kon beroepen op de hulp van en/of bescherming door de in Albanië aanwezige autoriteiten. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorig verzoek om internationale bescherming en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.

Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element of feit in uw dossier voorhanden. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidig verzoek bijkomende verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich ook niet van die aard om de vastgestelde ongeloofwaardigheid op te heffen of de mogelijkheid op bescherming van de Albanese autoriteiten te herzien. In dit verband kan trouwens nog worden opgemerkt dat u voor de Dienst Vreemdelingenzaken deze bedreigingen geuit door uw schoonfamilie naar uw familie toe, alsook het feit dat uw ouders hun huis te koop hebben gezet en de intentie hebben om te verhuizen op geen enkel ogenblik ter sprake bracht. Nochtans stelde uw echtgenote dat zij dit nieuws over de verkoop van deze woning van u vernam (verklaring volgend verzoek DVZ echtgenote, vraag 16). Dergelijke vaststelling overtuigt niet en ondermijnt bijkomend uw algemene geloofwaardigheid en uw vrees bij terugkeer naar Albanië.

Voor wat betreft uw beschermingsmogelijkheden bij terugkeer naar Albanië kan volledigheidshalve nog worden opgemerkt dat uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: Albanië Algemene Situatie van 15 juni 2020, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_albanie_algemene_situatie_20200615.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat in Albanië maatregelen werden/worden genomen om de politie en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Albanese autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. De rechten van de verdediging zoals het vermoeden van onschuld, de informatieplicht, het recht op een eerlijk en openbaar proces, het recht op een advocaat, het recht om te getuigen en het recht om in beroep te gaan worden ook wettelijk gegarandeerd. Hierbij dient aangestipt

te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Voorts blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Albanese politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. De introductie van "one-stop-shops"(één geïntegreerde receptie voor alle diensten, vereenvoudigde procedures en beperking van het aantal documenten die dienen te worden ingediend) op de politiecommissariaten, het installeren van camera's in patrouillevoertuigen en van bodycamera's bij de verkeerspolitieagenten (met de bedoeling om kleinschalige corruptie tegen te gaan) en de invoering van nieuwe kanalen voor de burger om corruptie te melden of om klacht neer te leggen over politiegedrag zijn slechts enkele van de concrete maatregelen op het terrein die de laatste jaren in deze context werden genomen met het oog op het aanpakken van corruptie binnen de politie. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Albanië aanwezig zijn en dat de Albanese overheid inzet op een verbetering van de daadwerkelijke functionering ervan. Tevens werden in deze context vier gemeentelijke "legal aid clinics" opgericht. Informatie stelt tevens dat, ofschoon er nog doorgedreven hervormingen aangewezen zijn, er veel politieke wil is om op een besliste wijze de strijd tegen corruptie aan te gaan en dat Albanië de afgelopen jaren dan ook verschillende maatregelen en succesvolle stappen ondernomen heeft om corruptie binnen politie en justitie te bestrijden. Zo werd een anticorruptiestrategie uitgewerkt en werden het wetgevend en institutioneel kader versterkt. Het aantal onderzoeken naar, vervolgingen van en veroordelingen voor corruptie, waaronder corruptie bij – soms zelfs hooggeplaatste – functionarissen, nam toe. Zo voerde in 2019 een onafhankelijke kwalificatiecommissie, onder toezicht van internationale juridische experts en in uitvoering van de Vetting Law(die voorziet in de herevaluatie van rechters en aanklagers), een doorlichting uit bij rechters en openbaar aanklagers, dewelke tot een groot aantal ontslagen leidde. Het Ministerie van Binnenlandse Zaken zette tevens een doorlichtingssysteem op waarmee in 2019 een eerste tranche van dertig leidinggevende politieofficieren werden onderzocht. Het doel is om in de loop van een periode van twee jaar het volledige politiekader te screenen in verband met hun competentie en integriteit. Eind 2019 werd tevens het kader ingezworen van het Special Prosecution Office against Corruption and Organized Crime (SPAK), een nieuw onafhankelijk anticorruptie orgaan (voor high level cases), met onder zijn jurisdictie het National Bureau of Investigation (NBI), een gespecialiseerde afdeling van de gerechtelijke politie. Dit zal de algehele capaciteit versterken om corruptie te onderzoeken en te vervolgen. Een nieuw intersectoraal actieplan 2018-2020 (Inter-sectoral Strategy against corruption 2018-2019), de oprichting van een Inter-Institutional Anti Corruption Task Force, de benoeming van de minister van Justitie als National Anti-Corruption Coordinator in 2018 en de aanpassing van de strafprocedurewet in 2017 zorgden er verder voor dat er vooruitgang geboekt wordt in de strijd tegen de corruptie en het herstel van vertrouwen van de Albanese bevolking in politie en justitie. Vooral het aantal veroordelingen van ambtenaren uit de lagere en middenkaders voor corruptiefeiten steeg aanzienlijk. Naast de gewone rechtsgang zijn er ook onafhankelijke instellingen zoals de dienst van de Ombudsman, de Commissaris voor Bescherming tegen Discriminatie (CPD) en een aantal ngo's tot wie burgers die zich in hun rechten miskend voelen zich kunnen wenden.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element

bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggedrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het nonrefoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.”

1.2. De bestreden beslissing luidt ten aanzien van N.F. (verzoekster) als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u in het bezit van de Albanese nationaliteit en afkomstig uit Koplik (gemeente Malësi e Madhe, Albanië). U was woonachtig in Reç (Albanië) en bent moslim.

U en uw echtgenoot, N.A. (...) (O.V. 8.924.708) verzochten op 9 oktober 2019 voor het eerst om internationale bescherming in België. U verklaarde in het kader van dit verzoek ongeveer twee jaar geleden een relatie begonnen te zijn met N.A. (...), die net zoals u van etnische Albanese origine is maar het katholieke geloof aanhangt. Uw familie verzette zich tegen deze relatie en dit omdat hij katholiek is. Uw ouders lieten niet toe dat jullie huwden. Jullie werden onder druk gezet door uw familie om hiervan af te zien. Ook zijn familie verzette zich tegen jullie relatie. Desalniettemin traden jullie op 25 maart 2019 in het huwelijk. Het kwam enkele keren tot fysieke confrontaties tussen uw echtgenoot en uw broers en dit wanneer ze elkaar tegenkwamen op straat. Omwille van deze problemen besloten jullie Albanië te verlaten. Op 17 september 2019 verliet u samen met uw echtgenoot Albanië. Toen jullie vertrokken werden jullie door uw broers en uw vader achtervolgd tot de grens. Ze wilden jullie vermoorden. Na een reis van vier dagen kwamen jullie in België aan.

Op 24 januari 2020 nam het Commissariaat-generaal inzake jullie verzoek een weigeringsbeslissing, omdat er geen enkel geloof kon worden gehecht aan de door jullie ingeroepen vervolgingsfeiten. Jullie beroep tegen deze beslissing werd op 18 juni 2020 door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen verworpen. De Raad hernam integraal de argumenten opgeworpen door het Commissariaat-generaal en stelde daarnaast dat jullie evenmin aannemelijk hadden gemaakt voor de door jullie aangehaalde problemen, zo hier al geloof aan kon worden gehecht, zich niet te kunnen beroepen op de hulp van en/of bescherming door de in Albanië aanwezige autoriteiten.

Zonder België verlaten te hebben, dienden u en uw echtgenoot op 24 september 2020 een tweede verzoek om internationale bescherming in. U en uw echtgenoot beroepen zich hierbij op dezelfde motieven uiteengezet bij uw eerste verzoek en voegen er beiden aan toe dat de situatie met uw familie nog verslechterd is sinds de geboorte in België op 23 juni 2020 van jullie zoon A.A. (...). Uw ouders zijn sindsdien nog agressiever geworden. U vreest derhalve bij terugkeer naar Albanië voor het leven van uw echtgenoot en uw zoon. Na de geboorte van uw zoon zijn uw ouders ook langsgestaan bij uw schoonouders om de vader en de broer van uw echtgenoot te bedreigen. Deze laatsten hebben nu hun huis te koop gezet.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw eerste verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen. Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen. Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit uw administratief dossier blijkt dat u zich voor uw tweede verzoek om internationale bescherming baseert op dezelfde motieven die ook door uw echtgenoot uiteengezet werden. Inzake zijn tweede verzoek om internationale bescherming werd een weigeringsbeslissing genomen, die luidt als volgt:

“Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

In voorliggend geval moet worden vastgesteld dat u uw huidig verzoek om internationale bescherming steunt op de motieven die u naar aanleiding van uw vorig verzoek om internationale bescherming hebt uiteengezet. U verklaarde immers in eerste instantie voor de Dienst Vreemdelingenzaken dat er geen

nieuwe elementen zijn in uw huidig verzoek, dat u nog steeds dezelfde problemen kent als bij uw vorig verzoek en derhalve niet kan terugkeren naar Albanië. U voegde er evenwel nog aan toe dat de situatie met uw schoonfamilie, die aan de grondslag lag van uw problemen, nog verslechterd is sinds uw zoon A.A. (...) op 23 juni 2020 in België geboren is. Hij is immers katholiek, wat ontoelaatbaar is voor hen (verklaring volgend verzoek DVZ, vragen 16, 20 en 22). Uw echtgenote stipte in dit verband nog aan dat na de geboorte van jullie zoon haar ouders langsgingen bij uw ouders en hen bedreigd hebben. Uw ouders zouden hierdoor beslist hebben hun woning te verkopen (verklaring volgend verzoek DVZ echtgenote, vragen 16, 19 en 21). Met betrekking tot de verwijzing naar de elementen van uw vorig verzoek en de door u en uw echtgenote aangehaalde gebeurtenissen na de geboorte van uw zoon, die volledig voortvloeien uit het asielrelaas dat u in het kader van uw vorig verzoek hebt uiteengezet, dient vooreerst benadrukt te worden dat uw vorig verzoek door het CGVS werd afgesloten met een weigeringsbeslissing omdat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas op fundamentele wijze ondermijnd werd en de door u aangehaalde feiten of redenen niet als bewezen werden beschouwd. Deze beoordeling werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. De Raad oordeelde daarnaast ook dat u evenmin aannemelijk had gemaakt dat u voor de door u aangehaalde problemen, zo hier al geloof aan kon worden gehecht, zich niet kon beroepen op de hulp van en/of bescherming door de in Albanië aanwezige autoriteiten. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorig verzoek om internationale bescherming en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.

Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element of feit in uw dossier voorhanden. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidig verzoek bijkomende verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich ook niet van die aard om de vastgestelde ongeloofwaardigheid op te heffen of de mogelijkheid op bescherming van de Albanese autoriteiten te herzien. In dit verband kan trouwens nog worden opgemerkt dat u voor de Dienst Vreemdelingenzaken deze bedreigingen geuit door uw schoonfamilie naar uw familie toe, alsook het feit dat uw ouders hun huis te koop hebben gezet en de intentie hebben om te verhuizen op geen enkel ogenblik ter sprake bracht. Nochtans stelde uw echtgenote dat zij dit nieuws over de verkoop van deze woning van u vernam (verklaring volgend verzoek DVZ echtgenote, vraag 16). Dergelijke vaststelling overtuigt niet en ondermijnt bijkomend uw algemene geloofwaardigheid en uw vrees bij terugkeer naar Albanië.

Voor wat betreft uw beschermingsmogelijkheden bij terugkeer naar Albanië kan volledigheidshalve nog worden opgemerkt dat uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: Albanië Algemene Situatie van 15 juni 2020, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_albanie_algemene_situatie_20200615.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat in Albanië maatregelen werden/worden genomen om de politie en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Albanese autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestrafing van daden van vervolging garanderen. De rechten van de verdediging zoals het vermoeden van onschuld, de informatieplicht, het recht op een eerlijk en openbaar proces, het recht op een advocaat, het recht om te getuigen en het recht om in beroep te gaan worden ook wettelijk gegarandeerd. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Voorts blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Albanese politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. De introductie van "one-stop-shops" (één geïntegreerde receptie voor alle diensten, vereenvoudigde procedures en beperking van het aantal documenten die dienen te worden ingediend) op de politiecommissariaten, het installeren van camera's in patrouillevoertuigen en van bodycamera's bij de verkeerspolitieagenten (met de bedoeling om kleinschalige corruptie tegen te gaan) en de invoering van nieuwe kanalen voor de burger om corruptie te melden of om klacht neer te leggen over politiegedrag zijn slechts enkele van de concrete maatregelen op het terrein die de laatste jaren in deze context werden genomen met het oog op het aanpakken van corruptie binnen de politie. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Albanië aanwezig zijn en dat de Albanese overheid inzet op een verbetering

van de daadwerkelijke functionering ervan. Tevens werden in deze context vier gemeentelijke "legal aid clinics" opgericht. Informatie stelt tevens dat, ofschoon er nog doorgedreven hervormingen aangewezen zijn, er veel politieke wil is om op een besliste wijze de strijd tegen corruptie aan te gaan en dat Albanië de afgelopen jaren dan ook verschillende maatregelen en succesvolle stappen ondernomen heeft om corruptie binnen politie en justitie te bestrijden. Zo werd een anticorruptiestrategie uitgewerkt en werden het wetgevend en institutioneel kader versterkt. Het aantal onderzoeken naar, vervolgingen van en veroordelingen voor corruptie, waaronder corruptie bij – soms zelfs hooggeplaatste – functionarissen, nam toe. Zo voerde in 2019 een onafhankelijke kwalificatiecommissie, onder toezicht van internationale juridische experts en in uitvoering van de Vetting Law (die voorziet in de herevaluatie van rechters en aanklagers), een doorlichting uit bij rechters en openbaar aanklagers, dewelke tot een groot aantal ontslagen leidde. Het Ministerie van Binnenlandse Zaken zette tevens een doorlichtingssysteem op waarmee in 2019 een eerste tranche van dertig leidinggevende politieofficieren werden onderzocht. Het doel is om in de loop van een periode van twee jaar het volledige politiekader te screenen in verband met hun competentie en integriteit. Eind 2019 werd tevens het kader ingezworen van het Special Prosecution Office against Corruption and Organized Crime (SPAK), een nieuw onafhankelijk anticorruptie orgaan (voor high level cases), met onder zijn jurisdictie het National Bureau of Investigation (NBI), een gespecialiseerde afdeling van de gerechtelijke politie. Dit zal de algehele capaciteit versterken om corruptie te onderzoeken en te vervolgen. Een nieuw intersectoraal actieplan 2018-2020 (Inter-sectoral Strategy against corruption 2018-2019), de oprichting van een Inter-Institutional Anti Corruption Task Force, de benoeming van de minister van Justitie als National Anti-Corruption Coordinator in 2018 en de aanpassing van de strafprocedurewet in 2017 zorgden er verder voor dat er vooruitgang geboekt wordt in de strijd tegen de corruptie en het herstel van vertrouwen van de Albanese bevolking in politie en justitie. Vooral het aantal veroordelingen van ambtenaren uit de lagere en middenkaders voor corruptiefacten steeg aanzienlijk. Naast de gewone rechtsgang zijn er ook onafhankelijke instellingen zoals de dienst van de Ombudsman, de Commissaris voor Bescherming tegen Discriminatie (CPD) en een aantal ngo's tot wie burgers die zich in hun rechten miskend voelen zich kunnen wenden.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen."

Gelet op voorgaande dient ook uw tweede verzoek niet-ontvankelijk te worden verklaard.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggrijping van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het nonrefoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoekende partijen beroepen zich in wat zich aandient als een enig middel op de:

- Schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet ;
- Schending van het artikel 57/6/2, §1, eerste lid van de Vreemdelingenwet ;
- Schending van het artikel 57/1, § 4 Vreemdelingenwet;
- Schending van het art. 62 van de Vreemdelingenwet - schending van de materiële motiveringsverplichting ;
- Schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen ;
- Schending van de zorgvuldigheidsverplichting ;

- Schending van het redelijkheidsbeginsel.”

“De verzoekers zijn van mening dat de nieuwe elementen die werden toegevoegd aan hun asielaanvraag voldoende doorwegen om een nieuw onderzoek te rechtvaardigen.”

Verzoekende partijen vestigen de aandacht op de aangehaalde vrees in hoofde van hun zoon. Zij doen in dit kader gelden:

“Het CGVS verwijst in de bestreden beslissing naar de eerdere weigeringsbeslissing en stelt dat de verzoekers louter bijkomende verklaringen aflegt die uit een ongeloofwaardig bevonden asielrelaas voortvloeien.

De verzoekers wensen erop te wijzen dat die zij beiden uitdrukkelijk inroepen in hoofde van hun zoon geenszins op ernstige wijze is onderzocht.

De verzoekers verwijzen bovendien naar het artikel 57/1, § 4 Vreemdelingenwet:

(...)

De verzoeker verklaarde het volgende met betrekking tot zijn zoon:

(...)

Ook de verzoekster verklaarde uitdrukkelijk dat zij een vrees heeft voor haar zoon:

(...)

De verzoekers wensen erop te wijzen dat het CGVS hun verklaringen inhoudelijk niet onderzocht heeft en louter verwijst naar de vorige weigering.

De verzoekers kunnen uit de lezing van de bestreden beslissing niet afleiden dat de vrees die zij uitdrukkelijk hebben uitgesproken in hoofde van hun zoon, is onderzocht.

De geboorte van hun zoon is weldegelijk een nieuw elementen. De verzoekster verklaarde dat zij contact heeft opgenomen met haar familie meegedeeld dat haar zoon is geboren. Daarnaast vroeg zij uitdrukkelijk om vergiffenis. Haar familie weigerde haar te vergeven en op heden is de situatie tussen beide familie verslechterd. Hun wraak zal nu ook tegen de zoon van verzoekers gericht worden gelet op het feit dat hij hun bloedlijn verderzet en tegelijk geen moslim is.

In de bestreden beslissing wordt er niets gemotiveerd met betrekking tot de impact van dit alles op de zoon van verzoekers.

Hoewel het CGVS weet dat de bloedwraak overgaat op het volgend mannelijk familie laat het CGVS na om dit element in hun beoordeling te betrekken.

Er werd verder geen grondig onderzoek gevoerd.

Het CGVS schendt het zorgvuldigheidsbeginsel, haar plicht tot onderzoek en de motiveringsplicht.”

Verzoekende partijen herhalen verder dat de problemen met de familie van verzoekster zijn geëscaleerd. Zij voeren aan:

“Daarnaast is het er ook het element dat de verhouding tussen de beide families sinds geboorte van de zoon van verzoekers verslechterd is en de vete bijgevolg escaleerde.

De verzoekster verklaarde hierover het volgende:

(...)

De verzoeker ging in zijn verklaring volgend verzoek niet echt op dit onderwerp in.

Het CGVS stelt in de bestreden beslissing dat er geen geloof kan worden gehecht aan bovenstaande verklaringen van verzoekster gelet op het feit dat de verzoeker dit niet zelf heeft aangehaald en zij dat van hem heeft vernomen.

De verzoekers stellen dat dergelijke analyse te kort door de bocht is. De verzoeker heeft dit element niet uitdrukkelijk vermeld maar verklaarde wel dat de "situatie een beetje verslechterd is". De problemen zijn bijgevolg actueel en de onderlinge vete tussen de familie woedt nog. De verzoeker heeft echter zelf geen goede band meer met zijn familie, gelet op het feit dat ook zij hem op het einde, voor zijn vertrek uit Albanië, onder druk hebben gezet om zijn relatie met verzoekster te beëindigen.

De verzoekers werden bovendien niet geconfronteerd met dit element. Er is geen grondig onderzoek gevoerd. De verzoeker heeft op heden ook geen contact meer met zijn familie omdat het voor hem duidelijk is dat het probleem tussen de families niet opgelost zal geraken.

De vermeende tegenstrijdigheid waar het CGVS zo zwaar aan tilt is niet, van die aard om de geloofwaardigheid van verzoekers te ondergraven.

Het CGVS stelt zich onredelijk op en voert geen ernstig onderzoek. Er wordt vooral verwezen naar de eerdere weigering, terwijl er weldegelijk nieuwe elementen voorhanden zijn.”

Verzoekende partijen besluiten:

“Er zijn weldegelijk nieuwe elementen voorhanden, waar het CGVS geen rekening mee houdt.

Het CGVS heeft de verzoekers niet gehoord, wat hem ook niet in staat stelde om gedetailleerde en geloofwaardige verklaringen af te leggen aangaande hun vrees voor hun zoon en de verslechtering van de situatie tussen de families.

Het CGVS liet na om de vrees in hoofde van de zoon van verzoekers te onderzoeken, terwijl verzoekers deze vrees uitdrukkelijk hebben ingeroepen als nieuw element. Het is onbegrijpelijk dat het CGVS, wetende dat bloedwraak overgaat op de afstammelingen in de mannelijke lijn en dat verzoekers zoon een doelwit is geworden.

Er zijn weldegelijk nieuwe elementen voorhanden en om de bestreden beslissing minstens te vernietigen.”

2.2. Verzoekende partijen vragen op basis van het voorgaande:

“de beslissingen, dd. 27/10/2020 genomen door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, te hervormen;

Dienvolgens aan de verzoekers de vluchtelingenstatus toe te kennen;

minstens in ondergeschikte orde aan de verzoekers de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen;

In uiterst ondergeschikte orde de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier terug te sturen naar de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen met het oog op verder onderzoek.”

2.3. Verzoekende partijen voegen ter staving van hun betoog benevens de reeds in het administratief dossier opgenomen verklaringen volgend verzoek geen stukken of documenten bij het voorliggende verzoekschrift.

3. Beoordeling van de zaak

3.1. Waar verzoekende partijen verwijzen naar artikel 57/1, § 4 van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet), dient vooreerst te worden opgemerkt dat, hoewel het hoger belang van het kind krachtens artikel 57/1, § 4 van de Vreemdelingenwet een doorslaggevende overweging vormt die de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen moet leiden tijdens het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming, een loutere verwijzing naar dit hoger belang niet kan volstaan om in hoofde van verzoekende partijen en/of hun zoon het bestaan van een nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Het gegeven dat de belangen van het kind bij elke handeling die het kind aangaat de eerste overweging vormen, kan geen afbreuk doen aan de eigenheid van het asielrecht, waarin de artikelen van de Vreemdelingenwet in uitvoering van Europese regelgeving en van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 in duidelijk omschreven voorwaarden voorzien voor de toekenning van internationale bescherming.

De situatie van de zoon van verzoekende partijen en hun persoonlijke omstandigheden worden in hetgeen volgt uiteraard wel terdege in rekening gebracht en mee in de beoordeling betrokken.

3.2. In zoverre verzoekende partijen verweerder verwijten dat zij in het kader van hun voorliggende, tweede verzoek om internationale bescherming niet (opnieuw) werden gehoord, dient verder te worden opgemerkt dat verzoekende partijen, zoals onder meer blijkt uit de stukken die zij bij het verzoekschrift voegen en die zijn opgenomen in het administratief dossier, in staat werden gesteld om in het kader van hun huidige, tweede verzoek om internationale bescherming, overeenkomstig het bepaalde in artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet, de nodige verklaringen af te leggen en informatie te verstrekken over de nieuwe elementen die zich te dezen aandienen en in dit kader de nodige documenten en elementen aan te reiken. Aldus is het recht van verzoekende partijen om te worden gehoord gerespecteerd, hebben zij de kans gehad om hun standpunt in het kader van hun voorliggende, tweede verzoek om internationale bescherming op een nuttige wijze kenbaar te maken en kan niet worden aangenomen dat hun rechten zouden zijn geschonden louter omdat zij niet nogmaals werden gehoord door verweerder.

Dient in het kader van het voorgaande daarenboven te worden gewezen op de inhoud van artikel 57/5ter, § 2, 3° van de Vreemdelingenwet, dat bepaalt dat het persoonlijk onderhoud niet plaatsvindt wanneer de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in het geval van artikel 57/6/2 van oordeel is dat hij een beslissing kan nemen op basis van een volledige bestudering van de door verzoeker aan de minister of diens gemachtigde verstrekte elementen, zoals bepaald in artikel 51/8. Het feit dat geen persoonlijk onderhoud heeft plaatsgevonden, belet de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen overeenkomstig het bepaalde in artikel 57/5ter, § 3 van de Vreemdelingenwet niet een beslissing te nemen over het verzoek om internationale bescherming.

Verzoekende partijen laten in het kader van het voorgaande bovendien na om de nodige verdere verduidelijking te verschaffen. Zij vergenoegen zich ertoe op algemene wijze te poneren dat zij niet in staat werden gesteld om gedetailleerde en geloofwaardige verklaringen af te leggen aangaande de vrees in hoofde van hun zoon en de verslechtering van de situatie tussen de families, zonder daarbij ook maar enigszins uit te werken waarover zij dan wel opnieuw en concreet gehoord hadden moeten worden door verweerder en zonder *in concreto* te preciseren wat zij daarbij nog hadden willen of kunnen toevoegen. Evenmin tonen zij aan de hand van concrete argumenten of elementen aan dat, waar of op welke wijze dit van invloed had kunnen zijn op de beoordeling van hun voorliggende verzoek om internationale bescherming, de bestreden motiveringen en de bestreden beslissingen.

Dient bovendien te worden vastgesteld dat verzoekende partijen ook middels het onderhavige verzoekschrift en in het kader van hun onderhavige beroepsprocedure de kans hadden om de nodige bijkomende uitleg en inlichtingen te verschaffen inzake de voorliggende nieuwe elementen en hun verzoek om internationale bescherming en om de nodige bijkomende stukken bij te brengen.

3.3. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft voorts tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissingen kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissingen worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partijen deze motieven kennen en aan inhoudelijke kritiek onderwerpen. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voeren zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissingen op motieven moeten steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissingen in aanmerking kunnen genomen worden.

3.4. Dient in dit kader vooreerst te worden vastgesteld dat verzoekende partijen de bestreden beslissingen in het geheel niet aanvechten of betwisten waar terecht wordt gesteld dat in hunner hoofde geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat hun rechten werden gerespecteerd en dat zij konden voldoen aan hun verplichtingen.

3.5. De bestreden beslissingen zijn geschraagd op artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling luidt als volgt:

“Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk. Bij het in het eerste lid bedoelde onderzoek houdt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in voorkomend geval rekening met het feit dat de verzoeker zonder geldige uitleg heeft nagelaten, tijdens de vorige procedure, in het bijzonder bij het aanwenden van het in artikel 39/2 bedoelde rechtsmiddel, de elementen te doen gelden die de indiening van zijn volgend verzoek rechtvaardigen”.

In het licht van de voormelde bepaling, wordt in de bestreden beslissingen geheel terecht gemotiveerd:

“In voorliggend geval moet worden vastgesteld dat u uw huidig verzoek om internationale bescherming steunt op de motieven die u naar aanleiding van uw vorig verzoek om internationale bescherming hebt uiteengezet. U verklaarde immers in eerste instantie voor de Dienst Vreemdelingenzaken dat er geen nieuwe elementen zijn in uw huidig verzoek, dat u nog steeds dezelfde problemen kent als bij uw vorig verzoek en derhalve niet kan terugkeren naar Albanië. U voegde er evenwel nog aan toe dat de situatie met uw schoonfamilie, die aan de grondslag lag van uw problemen, nog verslechterd is sinds uw zoon A.A. (...) op 23 juni 2020 in België geboren is. Hij is immers katholiek, wat ontoelaatbaar is voor hen

(verklaring volgend verzoek DVZ, vragen 16, 20 en 22). Uw echtgenote stipte in dit verband nog aan dat na de geboorte van jullie zoon haar ouders langsgingen bij uw ouders en hen bedreigd hebben. Uw ouders zouden hierdoor beslist hebben hun woning te verkopen (verklaring volgend verzoek DVZ echtgenote, vragen 16, 19 en 21). Met betrekking tot de verwijzing naar de elementen van uw vorig verzoek en de door u en uw echtgenote aangehaalde gebeurtenissen na de geboorte van uw zoon, die volledig voortvloeien uit het asielrelaas dat u in het kader van uw vorig verzoek hebt uiteengezet, dient vooreerst benadrukt te worden dat uw vorig verzoek door het CGVS werd afgesloten met een weigeringsbeslissing omdat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas op fundamentele wijze ondermijnd werd en de door u aangehaalde feiten of redenen niet als bewezen werden beschouwd. Deze beoordeling werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. De Raad oordeelde daarnaast ook dat u evenmin aannemelijk had gemaakt dat u voor de door u aangehaalde problemen, zo hier al geloof aan kon worden gehecht, zich niet kon beroepen op de hulp van en/of bescherming door de in Albanië aanwezige autoriteiten. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorig verzoek om internationale bescherming en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.

Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element of feit in uw dossier voorhanden. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidig verzoek bijkomende verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich ook niet van die aard om de vastgestelde ongeloofwaardigheid op te heffen of de mogelijkheid op bescherming van de Albanese autoriteiten te herzien. In dit verband kan trouwens nog worden opgemerkt dat u voor de Dienst Vreemdelingenzaken deze bedreigingen geuit door uw schoonfamilie naar uw familie toe, alsook het feit dat uw ouders hun huis te koop hebben gezet en de intentie hebben om te verhuizen op geen enkel ogenblik ter sprake bracht. Nochtans stelde uw echtgenote dat zij dit nieuws over de verkoop van deze woning van u vernam (verklaring volgend verzoek DVZ echtgenote, vraag 16). Dergelijke vaststelling overtuigt niet en ondermijnt bijkomend uw algemene geloofwaardigheid en uw vrees bij terugkeer naar Albanië.

Voor wat betreft uw beschermingsmogelijkheden bij terugkeer naar Albanië kan volledigheidshalve nog worden opgemerkt dat uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: Albanië Algemene Situatie van 15 juni 2020, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_albanie_algemene_situatie_20200615.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat in Albanië maatregelen werden/worden genomen om de politie en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Albanese autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. De rechten van de verdediging zoals het vermoeden van onschuld, de informatieplicht, het recht op een eerlijk en openbaar proces, het recht op een advocaat, het recht om te getuigen en het recht om in beroep te gaan worden ook wettelijk gegarandeerd. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Voorts blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Albanese politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. De introductie van "one-stop-shops" (één geïntegreerde receptie voor alle diensten, vereenvoudigde procedures en beperking van het aantal documenten die dienen te worden ingediend) op de politiecommissariaten, het installeren van camera's in patrouillevoertuigen en van bodycamera's bij de verkeerspolitieagenten (met de bedoeling om kleinschalige corruptie tegen te gaan) en de invoering van nieuwe kanalen voor de burger om corruptie te melden of om klacht neer te leggen over politiegedrag zijn slechts enkele van de concrete maatregelen op het terrein die de laatste jaren in deze context werden genomen met het oog op het aanpakken van corruptie binnen de politie. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Albanië aanwezig zijn en dat de Albanese overheid inzet op een verbetering van de daadwerkelijke functionering ervan. Tevens werden in deze context vier gemeentelijke "legal aid clinics" opgericht. Informatie stelt tevens dat, ofschoon er nog doorgedreven hervormingen aangewezen zijn, er veel politieke wil is om op een besliste wijze de strijd tegen corruptie aan te gaan en dat Albanië

de afgelopen jaren dan ook verschillende maatregelen en succesvolle stappen ondernomen heeft om corruptie binnen politie en justitie te bestrijden. Zo werd een anticorruptiestrategie uitgewerkt en werden het wetgevend en institutioneel kader versterkt. Het aantal onderzoeken naar, vervolgingen van en veroordelingen voor corruptie, waaronder corruptie bij – soms zelfs hooggeplaatste – functionarissen, nam toe. Zo voerde in 2019 een onafhankelijke kwalificatiecommissie, onder toezicht van internationale juridische experts en in uitvoering van de Vetting Law (die voorziet in de herevaluatie van rechters en aanklagers), een doorlichting uit bij rechters en openbaar aanklagers, dewelke tot een groot aantal ontslagen leidde. Het Ministerie van Binnenlandse Zaken zette tevens een doorlichtingssysteem op waarmee in 2019 een eerste tranche van dertig leidinggevende politieofficieren werden onderzocht. Het doel is om in de loop van een periode van twee jaar het volledige politiekader te screenen in verband met hun competentie en integriteit. Eind 2019 werd tevens het kader ingezworen van het Special Prosecution Office against Corruption and Organized Crime (SPAK), een nieuw onafhankelijk anticorruptie orgaan (voor high level cases), met onder zijn jurisdictie het National Bureau of Investigation (NBI), een gespecialiseerde afdeling van de gerechtelijke politie. Dit zal de algehele capaciteit versterken om corruptie te onderzoeken en te vervolgen. Een nieuw intersectoraal actieplan 2018-2020 (Inter-sectoral Strategy against corruption 2018-2019), de oprichting van een Inter-Institutional Anti Corruption Task Force, de benoeming van de minister van Justitie als National Anti-Corruption Coordinator in 2018 en de aanpassing van de strafprocedurewet in 2017 zorgden er verder voor dat er vooruitgang geboekt wordt in de strijd tegen de corruptie en het herstel van vertrouwen van de Albanese bevolking in politie en justitie. Vooral het aantal veroordelingen van ambtenaren uit de lagere en middenkaders voor corruptiefeiten steeg aanzienlijk. Naast de gewone rechtsgang zijn er ook onafhankelijke instellingen zoals de dienst van de Ombudsman, de Commissaris voor Bescherming tegen Discriminatie (CPD) en een aantal ngo's tot wie burgers die zich in hun rechten miskend voelen zich kunnen wenden.”

Verzoekende partijen voeren ter weerlegging van deze motieven blijkens een lezing van het verzoekschrift niet één concreet en dienstig argument aan.

Waar zij andermaal wijzen op de aangehaalde vrees in hoofde van hun zoon en op de beweerde verslechtering van de situatie en escalatie van de problemen met de familie van verzoekster, dient immers te worden vastgesteld dat zij met de loutere herhaling van deze verklaringen en door eenvoudigweg te poneren dat deze verklaringen niet voldoende zouden zijn onderzocht hoegenaamd geen afbreuk kunnen doen aan de voormelde, pertinente en terechte motieven dienaangaande. Dat verzoekende partijen in het kader van hun voorliggende, tweede verzoek om internationale bescherming beweren dat heden ook hun nieuwgeboren zoon slachtoffer zou riskeren te worden van de reeds eerder door hen aangehaalde problemen met de familie van verzoekster en aangeven dat de situatie sedert de weigering in het kader van hun eerste verzoek om internationale bescherming verder zou zijn geëscaleerd, zonder zulks ook maar enigszins te staven, betreft geen nieuw element in de zin van voormeld wetsartikel. Verzoekende partijen vergenoegen zich hiermee immers tot het afleggen van een aantal louter bijkomende verklaringen, die volledig voortbouwen op en die geheel in lijn liggen van hun reeds eerder, in het kader van hun voorgaande verzoek om internationale bescherming, ongeloofwaardig bevonden verklaringen. Door louter bijkomende verklaringen af te leggen die integraal verder breien op en volledig in het verlengde liggen van hun eerdere gezegden, kunnen verzoekende partijen de reeds tijdens hun voorgaande verzoek om internationale bescherming teloorgegangene geloofwaardigheid van hun asielmotieven op generlei wijze herstellen.

Verzoekende partijen voeren bovendien geen dienstige argumenten aan ter weerlegging van de pertinente en terechte vaststelling dat zij ook in het kader van hun voorliggende, tweede verzoek om internationale bescherming incoherente verklaringen hebben afgelegd. Geheel ten onrechte trachten zij immers te vergoelijken dat verzoeker bij de DVZ geen melding maakte van de concrete incidenten die zich sedert de weigering van het voorgaande verzoek om internationale bescherming zouden hebben voorgedaan. Zo verzoeksters familie werkelijk zou zijn overgegaan tot de bedreiging van verzoekers familie, zo verzoekers familie naar aanleiding daarvan zou hebben besloten om hun huis te verkopen en te verhuizen en zo verzoeker verzoekster hiervan op de hoogte zou hebben gebracht, kon worden verwacht dat ook verzoeker van dit alles concreet melding zou hebben gemaakt bij de DVZ. Dat hij zulks niet deed, doet weldegelijk en ernstig verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door verzoekende partijen ten berde gebrachte asielmotieven.

Hoe dan ook laten verzoekende partijen de motieven inzake de voorhanden zijnde beschermingsmogelijkheden in het kader van de aangevoerde problemen in hun land van herkomst volledig ongemoeid. Deze motieven zijn pertinent en terecht en blijven, gezien verzoekende partijen deze geheel ongemoeid laten, onverminderd overeind. Zij vinden bovendien bevestiging in het feit dat het land van herkomst van verzoekende partijen (opnieuw) werd opgenomen op de lijst van veilige landen bij artikel

1 van het KB van 14 januari 2022 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, § 3, vierde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst. Een land van herkomst wordt overeenkomstig het bepaalde in artikel 57/6/1, § 3 van de Vreemdelingenwet immers als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4. Hierbij dient onder meer rekening te worden gehouden met de mate waarin bescherming geboden wordt tegen vervolging of mishandeling door middel van :

- a) de wetten en voorschriften van het land en de wijze waarop deze in de praktijk worden toegepast;
- b) de naleving van de rechten en vrijheden neergelegd in het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten of het Verdrag tegen foltering, in het bijzonder de rechten waarop geen afwijkingen uit hoofde van artikel 15, § 2, van voornoemd Europees Verdrag zijn toegestaan;
- c) de naleving van het non-refoulement beginsel;
- d) het beschikbaar zijn van een systeem van daadwerkelijke rechtsmiddelen tegen schending van voornoemde rechten en vrijheden.

3.6. In acht genomen hetgeen voorafgaat, brengen verzoekende partijen geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor de erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komen.

Derhalve heeft de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in de bestreden beslissingen ten aanzien van verzoekende partijen terecht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van hun (volgend) verzoek om internationale bescherming.

3.7. Verzoekende partijen duiden voor het overige niet op welke wijze het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel *in casu* en door de bestreden beslissingen zouden zijn geschonden. Derhalve wordt ook deze schending door verzoekende partijen niet op dienstige wijze aangevoerd.

3.8. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee juni tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT